

נושא העבודה :
עדותו של שמעון גרינהויז,
הרפלקציות האישיות של חברי הקבוצה והרפלקציה הקבוצתית

שם הסרטון : "סיפורו של שמעון גרינהויז"

קבוצה מספר : 4

שמות חברי הקבוצה :

יהלי ברקוביץ', ענבר דסטגור, ליאן שגב, איימי וענונו ונעמה חלוויה.

כיתה י4

2023

תסריט: ענבר דסטגור
צילום: יהלי ברקוביץ
עריכה: ליאן גזי שגב
בימוי: נעמה חלוויה
מפיקה: אימי אפנטר

שחקנים: אימי אפנטר, איתי שלום, נעמה חלוויה, אייל טהוליאן

הסרטון מבוסס על עדותו של : שמעון גרינהויז

**סיפורו של
שמעון גרינהויז**

עדותו של : שמעון גרינהויז

שמעון גרינהויז נולד ב1932 בקרסנה שבבלרוס למשפחה מסורתית וציונית.

בסוף שנת 1941 לאחר פלישת גרמניה לברית המועצות נכלאו שמעון ובני משפחתו בגטו קרסנה.

באחד מהימים כבר לא היה אוכל בגטו, שמעון ואימו החליטו לברוח מן הגטו לביתה של שכנה גויה שהכירו מלפני המלחמה, אך לרוע מזלם לאחר שהגיעו לביתה נכנס לחצר ביתה חייל נאצי שכנראה הכיר את אותה המשפחה, וראה את שמעון ואת אימו עם הטלאי הצהוב על בגדיהם. החייל שלף את אקדחו והעמיד אותם צמוד לקיר על מנת לרצוח אותם.

שמעון עד היום לא שוכח את הרגע שבו החייל כיוון את האקדח לראשו. השכנה רצה לביתה והביאה לחייל נקניק, וודקה וסיגריות והתחננה בפניו שלא ירצח אותם, היא אמרה שהיא לא רוצה שבחצר שלה יהיה דם יהודי.

החייל הנאצי הכה והשפיל אותם והחזיר אותם בחזרה לגטו. במרץ 1943, חיסלו הגרמנים את הגטו. שמעון ואמו וכעשרים מתושבי הגטו הסתתרו במסתור שהוכן מראש ושרדו בו מספר ימים. לאחר יציאתם מן המחבוא הם ברחו ליערות והצטרפו לפרטיזנים.

שמעון פעל איתם במספר פעולות נגד הנאצים, כגון פיצוץ רכבות וקרב יריות בעודו בן 12 וחצי בלבד.

לאחר המלחמה שבו שמעון ואמו לקרסנה. שמעון סיים את לימודיו בבית הספר התיכון, למד משפטים ומתמטיקה באוניברסיטה. בשנת 1960 עלה עם אמו לישראל.

כיום הוא עוד חי, בן 94 וגר בארץ והוא אפילו מורה בבית ספר.

רפלקציה קבוצתית:

יהלי: אני חושבת שיצירת הסרטונים חשובה מאוד על מנת להנגיש לדור הצעיר מאתנו את העדויות הקשות והאירועים הקשים שעברו יהודים בשואה ובכך להעביר את המסר, צריך לשמור ולהעביר הלאה לכל דור ודור את החיים ואת ההתמודדויות שעברו היהודים. השואה היא חלק מהחיים שלנו, בכל יום ויום חשוב שנזכור ולא נשכח לרגע. בנוסף צריך להנציח את הגיבורים ששרדו ויצירת סרטונים הממחישים את המציאות שהייתה להם, היא בדיוק הדרך ובמיוחד פרסומם של הסרטונים באינסטגרם שזאת האפליקציה שיש לכל בן נוער בסמארטפון, היא הפלטפורמה הכי נגישה וכך יעבור המסר לדור הצעיר, שיכול לשנות, להעביר ולשמר את המסר.

ענבר: במהלך הפרויקט למדתי על עצמי שאני מסוגלת להשקיע ולהתאמץ על מנת לעבוד על הסרטון וכל התהליך הקשור בו גם כשאין כל כך זמן והימים עמוסים. כקבוצה אני מרגישה שהייתה לנו עבודת צוות מדהימה ושיתוף פעולה מצוין, כל אחת תרמה את חלקה עבור הפרויקט וביחד הצלחנו להפיק סרטון מרגש ומדהים. לדוגמה לקראת סוף הפרויקט, בשלב העריכה הסתבכנו קצת עם הזמנים אך כולנו התאמצנו ובכל פעם שתיים אחרות ערכו יחד כדי שנצליח לסיים את הסרטון בזמן.

ליאן: לדעתי לעשות את הסרטון הזה עם אנשים שקרובים אלי העצים את כל התהליך והתפקוד של כולנו היה מעולה. התוצאה הסופית של הסרטון תואמת לצפיות ההתחלתיות שלי ואף יותר. עריכת הסרטון הייתה חלק מאוד משמעותי בתוצאה הסופית. הצלילים, הצבעים, הקול ברקע, בזכות דברים אלו לפי דעתי הסרטון יצא מאוד מרגש. אני מקווה שגם הצופים בסרטון זה ירגישו ויבינו את המסר והמשמעות של הסרטון כמוני וכמו חברי קבוצתי.

איימי: מאוד נהניתי לעבוד בקבוצה יחד עם חברותי, הרגשתי שכל אחת נתנה מעצמה מה שהיא יכולה ומה שהיא טובה בו על מנת שנהיה יכולות להצליח להוציא את התוצאה המיטבית ביותר מן העבודה.

נעמה: קיימת חשיבות רבה בהפצת הסרטון באינסטגרם יכולה להגביר יותר את המודעות למה שקרה בתקופת השואה לאנשים שפחות מבינים ויודעים.

רפלקציה:

שם התלמידה: יהלי ברקוביץ

לאחר שהצטרפתי לבית ספר (חודש אחרי תחילת הלימודים) הפרויקט היה לי לא ברור, לא היה לי מושג לאן אנחנו מובלים ומה יהיה תוצר הפרויקט. עם הסברת הנדרש מאלונה ומהאחראים על הפרויקט בזומים שנערכו, הבנו מה נדרש מאיתנו ולקראת מה אנחנו הולכים.

לאחר מכן עברנו שלבים נוספים והחלטנו לבחור בסיפור של שמעון. כבר מהקריאה ראשונית של העדות היה לנו ברור שזוהי הדמות שאנחנו נבחר. הסיפור של שמעון נגע לי ללב מאוד כקבוצה הרגשנו את הסיפור והצלחנו להתחבר לעדותו.

תהליך כתיבת התסריט לא היה קל מכיוון שלא ידענו איזה חלק ואיזה מסר אני רוצות להעביר. אחרי צפייה ועבודה מעמיקה על העדות, הצלחנו להבין שהחלק שהכי יעביר את המסר ואת העדות בצורה הטובה ביותר הוא כששמעון ואמו ברחו מהגטו.

בהתחלה התסריט מאוד ארוך אבל יחד עם הכוונה נכונה של המורים שעזרו לנו ובהתאם להוראות הפרויקט הצלחנו להכניס את הקטעים שלא יכולנו להישאר אליהם אדישות. כתבנו את הסצנה שבה שמעון ואמו בוחרים לברוח מהגטו למרות הסיכון הגדול, מגיעים לשכנה שהכירו עוד קודם, בעודם משוחחים אתה בכניסה לביתה, נכנס לחצר חייל נאצי ואיים להורגם. תסרטנו כמובן את סיכון החיים הגדול ביותר שעבר שמעון בחייו, דבר שלא היה נתפס להבין. שמעון היה בין חיים למוות, אך המזל היה אתו ובחר לו בחיים.

לאחר כתיבת התסריט שהייתה מאוד עמוסה והעבודה היתה קשה מאוד לפעמים עד השעות הקטנות של הלילה יצא לנו תוצר של תסריט מושלם. חשבנו שמהרגע הזה הכל ילך לפי התכנית. מהר מאוד הבנו שלא... החיפוש אחר שחקנים היה מעייף כיוון שהיינו צריכים את האנשים המדויקים בשביל הדמויות שלנו, בנוסף על כך שזמני הצילום הקשו עלינו למצוא את האנשים המתאימים. לאחר הצילום שהיה בול לפי תוכניותינו התחלנו לערוך את הסרט, דבר שהיה מאוד קשה מפני שהמגבלות היו רבות והעבודה הייתה מרובה. למרות כל הקשיים היינו שם אחת בשביל השנייה ועבדנו בעבודת צוות, הצלחנו להתגבר על הכל ולבסוף העבודה הקשה השתלמה והסרט יצא בדיוק כמו שציפינו. לא פחות ממושלם!

אני חושבת שיצירת הסרטונים חשובה מאוד על מנת להנגיש לדור הצעיר מאתנו את העדויות הקשות והאירועים הקשים שעברו יהודים בשואה ובכך להעביר את

המסר, צריך לשמור ולהעביר הלאה לכל דור ודור את החיים ואת ההתמודדויות שעברו היהודים. השואה היא חלק מהחיים שלנו, בכל יום ויום חשוב שנזכור ולא נשכח לרגע. בנוסף צריך להנציח את הגיבורים ששרדו ויצירת סרטונים הממחישים את המציאות שהייתה להם, היא בדיוק הדרך ובמיוחד פרסומם של הסרטונים באינסטגרם שזאת האפליקציה שיש לכל בן נוער בסמארטפון, היא הפלטפורמה הכי נגישה וכך יעבור המסר לדור הצעיר, שיכול לשנות, להעביר ולשמר את המסר.

רפלקציה:

שם התלמידה: ענבר דסטגור

בתחילת הפרויקט לא היה ברור לנו מה אנחנו עומדים לעשות והמעמד היה קצת מלחיץ, עם הזמן ככל שהסבירו לנו מה אנחנו עומדים לעשות התחברתי מאוד לרעיון ושמחתי שאנחנו חלק מפרויקט חשוב שכזה.

במהלך הפרויקט למדתי על עצמי שאני מסוגלת להשקיע ולהתאמץ על מנת לעבוד על הסרטון וכל התהליך הקשור בו גם כשאין כל כך זמן והימים עמוסים. כקבוצה אני מרגישה שהייתה לנו עבודת צוות מדהימה ושיתוף פעולה מצוין, כל אחת תרמה את חלקה עבור הפרויקט וביחד הצלחנו להפיק סרטון מרגש ומדהים. לדוגמה לקראת סוף הפרויקט, בשלב העריכה הסתבכנו קצת עם הזמנים אך כולנו התאמצנו ובכל פעם שתיים אחרות ערכו יחד כדי שנצליח לסיים את הסרטון בזמן. למרות הקשיים כמו לוח הזמנים הצפוף והעבודה הרבה שהקדשנו עבור הפרויקט נהנינו ממנו, התגבשנו כקבוצה ובסופו של דבר אנחנו מרוצות מהתוצר שלנו- הסרטון .

אני שמחה שיצרנו אותו יחד, החוויה הייתה טובה. ביום הצילומים נהנו מאוד, היה מצחיק וחוויתי לצלם יחד.

לדעתי ביצוע הפרויקט תאם את הציפיות שהיו לנו עבורו לפני הביצוע מפני שכקבוצה עבדנו בצורה יעילה, שיתופית, חשבנו יחד על יצירת הסרטון, עריכתו ועשינו מאמצים רבים על מנת שייצא כמו שרצינו. ואלו בדיוק היו ציפיותיי מהקבוצה שלי בתחילת התהליך.

המסקנות שהסקתי מביצוע הפרויקט הזה לביצוע פרויקט מעורבות חברתית בשנה הבאה הן שעל מנת להפיק את המיטב מדבר כלשהו, צריך לדעת להתגמש, להקשיב לדעותיהם של אחרים ולהתאמץ יחד למען המטרה וזו הדרך להצליח גם בפרויקט בשנה הבאה.

אני חושבת שיצירת הסרטונים חשובה מאוד על מנת להנגיש לדור הצעיר מאתנו את העדויות הקשות והאירועים הקשים שעברו יהודים בשואה.

רפלקציה:

שם התלמידה : ליאן שגב

בתחילת התהליך שרק דיברו אתנו על הסרטונים פחות הרגשתי קשר ישיר אל השואה, הנושא פחות העסיק אותי ביום יום. לאחר מכן, התחלנו את התהליך וכשקראתי עדויות זה נכנס לי מאוד ללב. הרגע שהכי נחרט לי בלב היה הסיור ב"יד ושם", הסיור היה כל כך חזק וזה צמרר אותי.

כאשר התחלנו לצלם את הסרטונים כקבוצה זהו היה רגע מאוד מגבש שעבדנו בו ביחד למטרת הנצחת השואה.

לדעתי לעשות את הסרטון הזה עם אנשים שקרובים אלי העצים את כל התהליך והתפקוד של כולנו היה מעולה. התוצאה הסופית של הסרטון תואמת לצפיות ההתחלתיות שלי ואף יותר. עריכת הסרטון הייתה חלק מאוד משמעותי בתוצאה הסופית. הצלילים, הצבעים, הקול ברקע, בזכות דברים אלו לפי דעתי הסרטון יצא מאוד מרגש. אני מקווה שגם הצופים בסרטון זה ירגישו ויבינו את המסר והמשמעות של הסרטון כמוני וכמו חברי קבוצתי.

פרויקט זה לימד אותי המון על הזוועות שהתחוללו בשואה, וגרם לי לזכור ולהבין את אשר התרחש באותה תקופה לעם היהודי. לדעתי צריך להזכיר את השואה ואת ניצולי השואה בסיטואציות שונות במהלך השנה מלבד יום הזיכרון.

בנוסף לכך הצגת הסרטון בפלטפורמת האינסטגרם מגדילה את קהל בני הנוער הצופה בסרטון וזה מדהים בעיניי. בעתיד תפקידם של בני הנוער להעביר את העדויות האלו הלאה, לכן חשוב מאוד שהסרטונים האלה יופצו לכמה שיותר אנשים ושהסרטונים יישארו ברשתות החברתיות גם לאחר יום הזיכרון כדי שנושא השואה ימשיך להיות מדובר ולא ישכחו אותו בשאר השנה.

רפלקציה:

שם התלמידה : איימי אפנטר וענונו

בהתחלה הפרויקט היה נראה כמו משהו לא ממש מציאותי. אני חושבת שמה שהכניס אותי לעמוק וגרם לי להבין את החשיבות של הפרויקט הוא בסיור שלקחו את הכיתה שלנו ל"יד ושם", הסיור נגע באירועים שהתרחשו בשואה ובעדויות של ניצולים.

לאחר הסיור הבנתי כמה זה חשוב להעביר את זה הלאה לבני נוער אחרים דרך הרשתות החברתיות וכבר אז התחלנו לכתוב את התסריטים ונתקלנו בסיפור של שמעון- שמשך לי ולקבוצה שלי את תשומת הלב.

החלטנו לעשות את הסרטון שלנו עליו- וכתבנו את התסריט. בשלב הזה נכנסתי לפרויקט ברצינות אבל לא באמת הצלחתי לדמיין את התוצר הסופי.

היה מפגש של העורכים ברחובות שיצאתי אליו והוא חידש לי את תחום העריכה. הצילומים והעריכות של הסרטון לימדו אותי המון על מאחורי הקלעים של הסרטונים, בנוסף גם הייתי שחקנית בסרטון של הקבוצה שלנו ולמדתי לקבל ביקורת טובה וגם לא טובה מחברים ולהיות מקצועית ולעשות את העבודה כמו שצריך.

מאוד נהניתי לעבוד בקבוצה יחד עם חברותי, הרגשתי שכל אחת נתנה מעצמה מה שהיא יכולה ומה שהיא טובה בו על מנת שנהיה יכולות להצליח להוציא את התוצאה המיטבית ביותר מן העבודה.

הרגשתי שבמהלך העבודה הייתה לנו תמיכה מהמון אנשים כמו הזומים שהיו של זיכרון מתחדש, תמיכה מאלונה שתמיד הייתה שם לעזור ומדוד ששון, אבל בסופו של דבר הביאו לנו את המושכות לעשות מה שאנחנו רואות לנכון בסרטון שלנו.

רפלקציה:

שם התלמידה: נעמה חלוויה

במהלך הפרויקט, למדתי על עצמי שאם אני רוצה להשקיע ולהתאמץ, אני יכולה למרות כל המכשולים והימים העמוסים שהיו בדרך.

במהלך הכנת הסרטון הייתה עבודת צוות מעולה וכל אחת תרמה את חלקה המלא בעבודה, וכל אחת דאגה לשנייה בשביל שנפיק סרטון מרגש וטוב. תוך כדאי עשייה התגבשנו גם כקבוצה.

אחת החוויות הזכורות לי היתה ביום הצילומים שאחת השחקניות בטעות הגיעה עם נעליים שלא יכלה להצטלם איתן, אז היא לקחה את הנעליים שלי, ואז הייתי צריכה ללכת יחפה בזמן שהם צילמו.

הציפיות שלי ושל הקבוצה לפרויקט ולסרטון היו תואמות לתוצאה, כי השקענו והתאמצנו מאוד בשביל התוצאה שיצאה בסופו של דבר.

קיימת חשיבות רבה בהפצת הסרטון באינסטגרם יכולה להגביר יותר את המודעות למה שקרה בתקופת השואה לאנשים שפחות מבינים ויודעים.